

(Atkelta iš 25 p.)

1559 m. Grigaliaus Valavičiaus „Lietuvos girių aprašymuose“ minima Skirsnemunės giria. Iki mūsų dienų iš šios girios labai mažai kas yra išlikę.

1571 m. Skirsnemunės seniūniją valdė Vilniaus piliaininkas (vėliau vyskupas) Mikalojus Steponas Pacas.

1596 m. Skirsnemunei suteikta prekybos privilegija ir teisė rengti turgus.

1612 m. Skirsnemunės seniūniją valdė Kristupas Šemeta.

1636 m. Skirsnemunėje stovėjusi ka-

Nuotraukose – Skirsnemunės šv. Jurgio bažnyčios skulptūra, altorius, vėliavos, žvakidė

talikų bažnyčiai 6 valakus žemės užrašė Oziemblovskis (ji buvo pastatyta karaliaus Zigmanto Vazos pavedimu), o vyskupas Tiškevičius jai suteikė parapijos teises.

1759 m. Žvyriuose pastatyti liuteronų maldos namai.

1771 m. Skirsnemunės seniūniją valdė Medekša.

1788 m. Skirsnemunės seniūnijai priklausė dvaras, miestelis ir 5 kaimai. Skirsnemunės miestelis susiformavo prie dvaro. Miestelyje buvo 39 ūkininkai, kurie turėjo po valaką žemės. Prie miestelio aikštės gyveno 13 miestelėnų. Tuo metu Skirsnemunėje gyveno prancūzas daktaras, kubilius (bendorius), stalius, audėjas, kalvis, kailius.

1792 m. karalius Stanislovas Augustas Skirsnemunei suteikė Magdeburgo (miesto) teises ir her-

bą, kuriame buvo pavaizduoti du sukryžiuoti sidabriniai kalvijai ir auksinė lauro šakelė dangaus spalvos fone.

1841 m. Skirsnemunės parapijai priklausė 8 valakai ir 3 margai žemės, parapijoje gyveno 3102 parapijiečiai, prie bažnyčios gyveno du kunigai, miestelyje buvo 243 gyventojai.

1849 m. pastatyta nedidelė medinė nauja Žvyrių evangelikų liuteronų bažnyčia, kuri čia stovi iki šiol.

1853 m. Skirsnemunės mokyklą lankė 32 mokiniai.

1858 m. atleidų metu apie 2 000 Skirsnemunės katalikų prisiekė nebevertoti svaigalų.

1863 m. per Šv. Roko atlaidus Skirsnemunės bažnyčios kunigas Stankevičius suorganizavo tikinčiųjų bažnytinę procesiją į Jurbarką. Joje dalyvavo apie 2 tūkst. žmonių. Pakeliui buvo giedamos prieš caro valdžią nukreiptos giesmės, sakomos prakalbos. Po sukilimo kunigas Stankevičius ir Chodorovičius buvo suimti ir kalinami, senoji Skirsnemunės mokykla uždaryta, o jos vietoje įsteigta rusiška.

1870 m. Skirsnemunės kaimas vienas iš pirmųjų Kauno gubernijoje buvo suskirstytas į vienkiemius. Greitai po to į vienkiemius buvo suskirstyti ir Antkalniškių, Dainių, Rotulių kaimai.

1886 m. iš pagrindų suremontuota Žvyrių evangelikų liuteronų

Žvyrių evangelikų liuteronų bažnyčia

bažnyčia.

1900–1903 m. kunigo Kazimiero Žekevičiaus ir parapijiečių rūpesčiu ant kalvos, kiek į šiaurę nuo pirmosios senosios bažnyčios, pastatyta naujoji Skirsnemunės neogotikinė Šv. Jurgio bažnyčia,

(Nukelta į 28 p.)

Nuotraukose – Skirsnemunės šv. Jurgio bažnyčios vidaus fragmentai

(Atkelta iš 27 p.)

kurią 1919 m. konsekrovo vyskupas Pranciškus Karevičius.

Apie 1910 m. Skirsnemunėje pastatyti mokyklos namai. Čia tuo metu dirbo du rusai mokytojai. Vienas iš jų – Muzičenka – pasirūpino, kad Skirsnemunėje būtų įsteigta pašto agentūra.

Lietuvą paskelbus nepriklausoma valstybe (po 1918 m.) Skirsnemunė priklausė Jurbarko valsčiui.

1923 m. Skirsnemunėje buvo 154 gyvenamieji namai ir 707 gyventojai, Žvyriuose buvo 57 sodybos ir 27 gyventojų, Šilinėje – 9 sodybos ir 42 gyventojai.

Vykdamas žemės reformą, dalis Skirsnemunės dvaro žemių buvo išdalinta bežemiams, sodybą nupirko privatus asmuo. Dvaro sodybos pastatai mūsų dienų nesulaukė.

1938 m. Skirsnemunės parapijai priklausė 5 204 parapijiečiai.

Prieš Antrąjį pasaulinį karą buvo išleista kunigo Vinco Šimanavičiaus spaudai parengta knygutė, skirta Skirsnemunės katalikų parapijos 300 metų sukakčiai. Joje buvo pateikta daug Skirsnemunės istorijos faktų.

Sovietmečiu Skirsnemunė buvo Jurbarko rajono apylinkės ir kolūkio centras.

1959 m. Skirsnemunėje buvo 443 gyventojai. Tais metais čia pastatyta hidraulinių kalkių ir silikatinių blokų gamybos įmonė. Čia taip pat buvo gaminamas rūgščių dirvų kalkinimui skirtas kalkių purvas.

1964 m. Skirsnemunėje įsteigtas Kauno tekstilės fabriko „Kaspinas“ filialas, kuriame veikė 80 staklių.